

[Viggo Starcke.]

nye projekter, regeringen agtede at sætte i gang, og specielt hvad det er i den nuværende økonomiske situation, der bevirker, at den højtærede statsminister mener, der nu er råd til at sætte dem i gang.

Jeg spurgte den højtærede statsminister, om det, når der skulles bringes dækning for visse love og han foreslog, at det skulle ske ved nye indtægter, om dette så betyder nye skatter og i så fald hvilke skatter. Jeg spurgte også den højtærede statsminister eller regeringen som helhed, om det er meningen, at Hanstholm havn skal bygges færdig, eller den ikke skal bygges færdig.

Hvis det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde hørt godt efter i går, ville han have lagt mærke til, at det spørgsmål blev stillet, og hvis han havde hørt endnu bedre efter i dag, ville han have lagt mærke til, at den højtærede statsminister ikke besvarede spørgsmålet.

Endelig spurgte jeg den højtærede statsminister, hvad hensigten er med at optage drøftelser med erhvervenes organisationer om prisstigningen, fordi disse drøftelser er uden hensigt, hvis inflationspolitikken og skattepolitikken føres videre, som den hidtil er ført. Det ville være meget mere virkningsfuldt at lukke op for konkurrencen, det ville omgående virke på prisstigningen.

Endelig fik jeg ikke noget svar på det spørgsmål, jeg stillede med hensyn til konsekvenserne af mindretalsreklæringen mellem den danske regering og den vesttyske regering om spærrereglen, de konsekvenser, man deraf må drage med hensyn til den danske valglov, når grundloven foreskriver en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser. Den nuværende valglov giver ikke en ligelig repræsentation og opfylder således ikke grundlovens bud. Når den nuværende valglov kan holde forskellige anskuelser ude, som har en så betydelig stemmemængde bag sig i befolkningen, at det normalt skulle give 5—6 mandater, så er de forskellige anskuelser ikke repræsenteret i grundlovens forstand. Jeg vil derfor gentage, at jeg gerne vil have den højtærede statsministers svar på, om det ikke vil være en naturlig konsekvens at ophæve denne spærreregel.

Jeg har en tak at bringe det ærede medlem hr. Erik Eriksen for hans tilslutning til

vort dagsordensforslag; jeg havde også ventet, at venstre ville stemme for dette forslag. Men når det ærede medlem hr. Erik Eriksen i sin første tale sagde (sp. 92):

„Jeg kan ikke se . . . , at de vanskeligheder, vi er inde i, og de, der melder sig til foråret, kan klares ad beskatningens vej,“ så vil jeg gerne spørge, om denne skepsis overfor beskatningen deles af hele hans partigruppe, specielt om det også gælder det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen; for dengang det ærede medlem hr. Erik Eriksen var statsminister og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen finansminister, nærrede de ikke denne skepsis ved at gå beskatningens vej. Ved det første forlig, i 1950, blev skatterne hævet 500 mill. kr., ca. en halv milliard, og ved det andet forlig, i 1951, over 1 000 mill. kr., een milliard. Det er en foreløbig rekord i Danmarks historie. Det er derfor meget interessant, hvis man kan opfatte det ærede medlem hr. Erik Eriksens udtalelse som et bindende tilsagn for fremtiden på venstres vegne. Samtidig er det en slags syndsforladelse for det, venstre lagde tilrette ved skatte-reformen 1903, hvorefter skatterne siden er steget til højder, som ingen dengang ville have troet mulige.

Skatterne er en betaling for det offentlige forbrug, og høje skatter og overbudgettering kan være en fristelse til et øget forbrug. Skatterne har haft den forfærdelige virkning, at de ikke har kunnet løse noget af disse kriseproblemer, fordi den øjeblikkelige binding af købekraften, de giver, ofte omsættes i stigende priser, stigende pristal og stigende lønninger, der igen fordrer nye skatter. Derfor er beskatningens vej erfaringsmæssigt ikke den rigtige vej at gå.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller stillede sig en lille smule ulden med hensyn til afstemningen om den dagsorden, som vi har stillet forslag om. Han lod sin stilling afhænge af det radikale venstres afstemning. Det er ganske ejendommeligt at se det ærede medlem hr. Aksel Møller som en slags puddelhund efter det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards trav; men vi vil afvente og se, hvad de konservative vil gøre ved den endelige afstemning. De står jo med en splittet sjæl og en splittet pengekasse, idet det næppe vil gå de konservative godt overfor hjemmeindustrien, hvis de stemmer for,